

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 6. oktober 2005

i sag C-120/04, Medion AG mod Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1, litra b) — risiko for forveksling — tredjemands brug af varemærket — sammensat tegn, der indeholder tredjemands navn efterfulgt af varemærket)

(2005/C 296/11)

(Processprog: tysk)

I sag C-120/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland), ved afgørelse af 17. februar 2004, indgået til Domstolen den 5. marts 2004, i sagen Medion AG mod Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc, den 6. oktober 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5, stk. 1, litra b), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at der i tilfælde af identiske varer eller tjenesteydelser kan være risiko for forveksling i offentlighedens bevidsthed, når det omtvistede tegn udgøres af en sammenstilling, dels af navnet på tredjemands virksomhed, dels af det registrerede varemærke, som har en normal adskillelsesevne, og dette varemærke uden i sig selv at skabe helhedsindtrykket af det sammensatte tegn ved sin placering bevarer en selvstændig adskillelsesevne heri.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 13. oktober 2005

i sag C-200/04, Finanzamt Heidelberg mod Ist internationale Sprach- und Studienreisen GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — særordning for rejsebureauer og personer, der organiserer turistrejser — artikel 26, stk. 1 — anvendelsesområde — pakkepris, der omfatter transport til bestemmelsesstaten og/eller opholdet deri samt sprogundervisning — hovedydelse og biydelser — begreb — direktiv 90/314/EØF om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure)

(2005/C 296/12)

(Processprog: tysk)

I sag C-200/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) ved afgørelse af 18. marts 2004, indgået til Domstolen den 5. maj 2004, i sagen Finanzamt Heidelberg mod Ist internationale Sprach- und Studienreisen GmbH, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris og G. Arestis (refererende dommer), generaladvokat: M. Poiares Maduro, justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 13. oktober 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 26 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den finder anvendelse på en erhvervsdrivende, der tilbyder ydelser, som f.eks. high school-programmer og collegeprogrammer, der består i organisering af sprogrejser og studier i udlandet, og som mod betaling af en pakkepris i eget navn leverer sine kunder et ophold i udlandet på tre til ti måneder og i den forbindelse anvender tjenesteydelser, der præsteres af andre afgiftspligtige personer.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 24.7.2004.